

DIOLEN

**קל
כנוצה
מהודר
בכל עת**

בגדי
קיץ
מיוצרים מ-

Diolen

ללא
גהוק

עם כותנה

כי דיאולן מוסיף לך חן...

® registered trade mark

בעולם

ארצות הברית

המרי של המשוררים

דממה וקה השתררה באולם המפואר ב- בית הלבן, מבטיהם של 200 הנוכחים נעו בין פני המארח, ליגורן ג'ונסון, לבין פני הנואם - ג'ון (החזומה) הרסי. הדבר אירע בפסטיבל-זוטא של אכנות אמריקאית, אותה ערכה אשת הנשיא בבית הלבן, "לידי בירד" ג'ונסון, אשתו האפי- רורת של הנשיא, ביקשה להקות את קודמתה, ג'אקלין קנדי הוזהרת, שהעניקה לבית הלבן ברק של אמנות וסגנון אלגנטי, כמו לחצר-מלכות בימים עברו.

אולם יוזמתה של לידי בירד נתקלה בקשיים. ג'אקלין היפהפיה דחתה בזלזול גלוי את ההזמנה שנשלחה לה. גרוץ יותר: אחד מגדולי המשוררים של ארצות-הברית, ג'ון לואל, להחזיר את ההזמנה באופן הפגנתי, כמחאה נגד מדיניותו המלחמתית של ג'ונסון בוויאטנאם ובסאטורדומינגו. אם קיווה מישוהו שפכבייה-הזמנה האחד רים, שנענו לה והופיעו, יתעלמו מן המצב המדיני, הרי טעה. כאשר הוזמן הרסי לקרוא מיצירותיו, בחר דווקא בקטע מסיף רו התעודתי, הירושמי, "אקרא מיצירי תי", הקדים הרסי, "בשם האורחים הרבים המודאגים נוכח התפשטות התבערה." הקטע השני של הרסי: פרק מספר אחר שלו, בו תיאר כיצד מתפוצצת פצצה גרעינית אדירה במערב ארצות-הברית.

זאת הייתה רק ההתחלה. המשוררת פיליס מקקינגלי קראה שיר בזכות המשוררים, שתפקידם להטריד את מצפונם של המדי- נאים. המשורר מארק ואן-דורן, שדיבר בשם כל הנוכחים, הדגיש כי הופעתם בבית הלבן אינה מהווה אות של הסכמה עם מדיניות הנשיא.

לא כמו ישראל. כך סימל הפסטיבל את התופעה הבולטת ביותר ברגע זה בארצות-הברית: תנועת ההתנגדות למדיניות הנשיא, הגוברת והולכת בעיקר בחוגי ה- אינטליגנציה.

עוד לפני חודשים נראה הדבר כבלתי אפשרי, כאשר הנחית ג'ונסון את חייליו בסאטורדומינגו, שיבחה אותו העתונות האמריקאית מקיר אל קיר. היה גידמה כי גם בדמוקראטיה האמריקאית, כמו בישראל, הפכה העתונות כולה לשופר-תעמולה של השלטון.

אולם באמריקה, שלא כמו בישראל, ישנה מסורת של חופש עיתונאי, שאין דומה לה. תחילה הוכיחו זאת הכתבים האמריקאים בסאטורדומינגו. הם שלחו הביתה דו"חות, בהן גילו את האמת: שהנשיא פעל על פי אינפורמציה כוזבת, שסופקה לו בדרך-על- ידו שליחיו, שהממשלה משקרת לציבור, כי חילה-פלישה אמריקאית פועל נגד כור חות הדמוקראטיה, כדי להשליט באי דיקי- טטור צבאי ימני ושנוא.

בעיקבות הכתבים, באו הפרשנים. בעקבות הפרשנים, באו הפרופסורים. הסטודנטים, הביטניקים, אנשי-הרוח והאמנים מכל הסוגים.

לא כמו אלמוגני. הנשיא ג'ונסון יכול היה להגיד, כמו יוסף אלמוגני: "לכל אלה יש פחות קולות מאשר למעברה אחת." אולם הביקורת הנמתחת על מדיניותו מר- גיזה את הנשיא. הוא רוצה להיות אהוב על כולם. וכפוליטיקאי ממולח הוא יודע כי השפעתם של אנשיות ועתונאים גדולה עד אין שיעור יותר ממספרם.

הגל החדש הוא מעין ריאקציה של רוח קנדי. הוא שואף לחזור לימי דו-הקיום של קנדי-הרושצ'וב. הוא מאמין כי ג'ונסון אינו מבין דבר בענייני-חוק, וכי הוא נגרר לקראת חידוש המלחמה הקרה של ימי סטאלין-דאלס.

שתי נקודות-המוקד של הביקורת:

● ויאטנאם. הגל החדש מתנגד להפיצת הצפון, סבור שיש להכיר בוויאט- קונג כצד למשאומתן רציני לשלום. גישה זו מצאה לה שני נציגים בסנאט: ויין מירס, הקיצוני והאמין, וויליאם פולברייט, המכובד והמעמיק.

● סאטורדומינגו. הגל החדש רוצה ביסול הפלישה האמריקאית, תוך הכרה ומשלה החוקית של קאמפיו.

ראשי הביצים. כל זה נוגד לחלוטין מדיניותו של ג'ונסון. לפי כל המישל, נהנה הנשיא מתמיכת הרוב הגדול של הציבור, ובכלל זה תמיכתו של בארי גלדוטר, רוב העתונאים והשבועונים הממרי נייב וכל כוחות הריאקציה.

כל הכוחות האלה בונים לאינטלקטואלים, (המשך בעמוד 6)

פוטו דניאל
Photo Daniel

טלפון
23-67-61

שיקה שלי

שרות, הדרכה וגישה נעימה
תל-אביב, בני-הודה 141 (פינת ארלוזורוב)

יבמ-IBM

החודש נפתח מחזור חדש

נקבנות מ. ז. א.

לקבוצות בוקר וערב

פרטים והרשמה: 9-12, 4-7.30

אופנה
רח' יהודה הלוי 75
טל' 621987